

Læjlighed, hvor der er Tale om en anden Ordning af de kommunale Beskatningsforhold, at tage ogsaa dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Det er urimeligt, at disse Arealer fremdeles, som hidtil, kunne henligge skattefri i de vedkommende Kommuner og derved faktisk, kommunalt set, eksistere paa de øvrige Ejendommers Bekostning. Jeg skal i øvrigt henvise til, hvad jeg herom udtalte under Forhandlingerne om det omtalte Ændringsforslag i Samlingen 1894—95. Det er jo en Sag, som ikke har stor almindelig Betydning, men den er af stor økonomisk Betydning for de enkelte Kommuner, i hvilke slige Arealer ere beliggende.

Af andre Hovedpunkter i Lovforslaget skal jeg omtale den mellemkommunale Beskatning. Der blev forleden her i Tinget fældet en noget haard Dom over den mellemkommunale Beskatning. Der blev sagt, at den ikke var meget værd, idet den ikke bragte Kommunerne, tilsammen tagne, nogen større Indtægt. Det er rigtigt, det gør den ikke, men den bevirker en retfærdigere Fordeling af Skatten, og det er jo Formaalet med de fleste Skattelove, naar man ikke er saa heldig at opdage ny Skatteobjekter. Ligeledes er det sagt, at der kan gøres Indvending mod enhver mellemkommunal Skattefordeling, enten af Opholdskommunen eller Næringskommunen eller af vedkommende Skatteyder. Dette maa ganske vist ogsaa indrømmes, men man kan dog komme til noget, der er meget bedre end det, man nu har, hvad begge Lovforslagene, Regeringens og Folketingets, tilstrækkelig vise. Det forekommer mig, at man i det foreliggende Lovforslag er gaaet Næringskommunen noget for nær. Opholdskommunen vil i alle Tilfælde faa fuld Skat, og den kan jo ingen Sinde beklage sig; derimod vil Næringskommunen overhovedet kun faa noget i Skat, hvis dens Skatteprocent er højere end Opholdskommunens, bortset fra det lille Beløb aarligt, som Kændelsen for Næringsadkomsten udgør, og dette er ikke store Ting, særlig naar det er en større Forretning, det drejer sig om. Det forekommer mig dog, at Næringskommunen i alle Tilfælde bør have en Del af Skatten, og selv om man vil sige, at det maaske vil komme til at gaa noget ud over Opholdskommunen, forekommer det mig dog heller ikke ubilligt, om Opholdskommunen i visse Tilfælde kommer til at afgive en Del af Skatten, thi Opholdskommunen har dog ikke de Ulemper af den, som driver den Næring i en anden

Kommune, som den har af de Skatteydere, der baade bo og drive deres Næring i Kommunen. Det forekommer mig derfor, at der kunde være Anledning til at stille Næringskommunen noget gunstigere. Heller ikke tilfredsstiller Folketingets Forslag mig fuldt ud, thi efter det vil det jo kunne ske, at vedkommende Skatteyder vilde kunne slippe billigere i Skat, naar han bor i en Kommune og driver Næring i en anden end hvis han havde Bopæl i sin Næringskommune, hvad han absolut ikke bør. Paa dette Punkt vil sikkert Folketingets Forslag trænge til en Ændring.

Med Hensyn til Beskatningen af Aktieselskaber og lignende Selskaber er der Overensstemmelse mellem Regeringsforslaget og Folketingets Forslag om Skattens Maksimum, 3 pCt. Der er vel derfor ikke synderligt Haab om, at der vil kunne ske en Forandring paa dette Punkt. De 3 pCt. ere jo fuldkomment tilfredsstillende i alle Kommuner, der ikke have højere Skatteprocent, da det der er fuld Skat, men i alle de mange Kommuner, hvor Skatten er højere, hvor den er omkring 10 pCt., ere de 3 pCt. i Virkeligheden utilfredsstillende. Det bliver mere og mere almindeligt, som allerede omtalt i Dag, at større Forretninger gaa over til Aktieselskaber, og det bliver derfor ogsaa mere og mere en Nødvendighed for Kommunerne at faa Skat af saa mange som muligt inden for Kommunens Grænser. Hvis Kommunerne skulde have en passende Skat af Aktieselskaber, som al Billighed taler for, burde det, saafremt man ikke vilde gaa til den fulde Skat, hvad der maaske kunde have sine Betæneligheder, paa Grund af den dobbelte Beskatning, som man ikke kan nægte kommer til Stede i flere Tilfælde, være en Kvotadel, beregnet efter Skatteprocenten i vedkommende Kommune.

Hvad Skattevedtægter angaar, er det selvfølgelig meget hensigtsmæssigt at faa ensartede Skatteregler omkring i Kommunerne, og det mest fuldkomne vilde jo være at faa fælles Regler for alle Kommuner i Landet, men dette vil der jo, særlig efter hvad den højtærede Indenrigsminister udtalte, ikke være synderligt Haab om. Men naar der skal være Forskelligheder, tror jeg, at man i mange Kommuner vilde sætte Pris paa, at der paa et enkelt Punkt i Lovforslaget, nemlig med Hensyn til Skatteindtægtens Beregning, blev indrømmet Kommunerne noget større Frihed. Det er et væsentligt Moment ved Skatteindtægtsberegningen, hvorfra Indtægten hidrører, om